

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Divina majestas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Id autem honoris habitum aurigarum factionibus, ut in victoriarum eorum memoriam nudi ipsi & bigati, & quadrigati cuderentur: de quibus in vita Veri apud Julium Capitolinum legas, postulatium interdum à populo Praefiniorum aureorum modium propter Equum ex factione Praefina, cui Verus impotenter favit. Ubi cavendum ne, ut aliquot habent codices, Parsimanorum legas, aut quid hac locutione corruptius: sed veluti Capitolinus à Veneto, Venetianum fecit, ita Praefinianum à Praefino deduxit.

AURIGA COELESTIS QUIS. CAP. XXIII.

IN Cælo quoque Aurigæ species ostenditur, de quo ita Theon in commentariis Arati: *Fabularum scriptores, inquit, Aurigam eam, qui celo adscriptus est, imaginem esse dicunt Bellerophonis, vel Trachinæ, qui Calisthea filius fuit: solemnique huius rei sacra in Agris primum instituta, quod primus iunxit currum. Sunt tamen qui putent Myrtili, sunt qui Cillantæ, qui Pelopis auriga fuit, sunt qui Oenomai figuram esse contendunt. Atque ita Græcia demum est in unaquaque re contentiosa.*

DIVINA MAJESTAS. CAP. XXIV.

SEdenim cur nos mortalium fabulas æquo curiosus prosequamur, cum Deus Opt. Max. sua se conspicuum autoritate nobis exhibeat? cuius summa majestas, qualisque videri cœlicolis & quantæ solet invenitur curru, non eo in quam Platonico, in quo *μηδὲ μέγας ἡγεμὼν ἐν ἀρχαῖς ζῆος περὶ αὐτὸν ἄγων ἀγῶνα πορεύεται*, sed de curru loquor quem Hetruscorum monumenta observanda nobis vetustate ostendere, quem ex Aramæorum arcanis profundissimæ doctrinæ vir Ægydius Viterbiensis, in circum ætate nostra primus induxit. Verum super hoc quædam altius repetenda sunt. Aramæi unum eundemque librum duas esse leges dixerunt: alteram scriptam, alteram à Deo Moyfi traditam: illam populis, hanc sapientibus: illam proverbii rerum humanarum, hanc lucis rerum divinarum formam gerentem, in illa historiam orbis conditi atque administrandi, in hac formulam adumbratæ atque ad effigiem expressæ divinitatis ostendi. Duo itidem Plato regna commemorat, Jovis & Saturni, regnumque Saturni regno Jovis tamquam feliciter anteponit: si quidem sub Jove, actio vitæ humana, sub Saturno vero contemplatio divinorum significatur. De quorum temporum felicitate Platoniam ita sententiam Maro mihi videtur expressisse, ut cum Platone currum agitet ad palmam. Ait enim:

Georg. lib. 2

Ante Jovem nulli subigebant arva coloni,
Nec signare quidem aut partiri limite campum
Fas erat: in medium querebant, ipsaque tellus
Omnia liberius nullo poscente ferebat.
Ille malum virus serpentibus addidit atris,
Predarique lupos iussit, pontumque moveri,
Mellaque decussit, foliis, ignemque removit:
Et passim rivis currentia vina repressit,
Ut varias usus meditando extenderet artes
Paulatim, & sulcû frumenti quæreret herbam:
Et silicis venis abstrusum excuderet ignem:
Tunc alnos fluvii, &c.

Mox de Jove:

& quæ plurima de humanis fere omnibus negotiis subsequuntur. Hunc imitatus Naso utriusque regnum ita describit:

Meta. lib. 1.

Aurea prima sata est ætas, quæ vindicæ nullo,
Sponte sua, sine lege fidem, rectum colebat:
Pana, metusque, abeant, nec verba minantia fixo
Aëre ligantur, nec supplex turba timebat
Judicis omni sui, sed erant sine iudice tuti.

& quæ multa prosequitur.

Sed

A Sed ut ad rem nostram convertamur, utrumque duobus nominibus appellat Hebraus, illud opus BERESCIT, ac creationis hocopus CURRUS, & arcanae intellectiois. Legis igitur secundae hujus quae arcana est, per Messiam & suos aperienda, per speciem Currus apud eos conscribitur *isegylu-
ציקל*. Currum hunc Ezechiel quatuor ex imaginibus excogitavit: vidit enim in divina luce tanquam ideas quatuor, atque iis veluti gemmis ac sigillis, formati à Deo sunt Angeli quatuor, omnium caelestium mentium & Duces & Principes. A dextera Dei gemma ea prima est, unde pulchra, grata, letaque omnia proveniunt: eamque vim Michaelem vocant. A lava gemma altera est, unde fortia, dura, castigataque; manant, ea Gabriel nuncupata. Mixtum ex iis medicina & temperamentum Raphael. Quarto denique loco Uriel tertae proximus horum trium veluti dispensator. Ita Michael & Gabriel pro duabus rotis, Raphael pro sella, quae sit media inter rotas posita, Quarta Uriel pro axe, circa quem fabrica hujus est totius fundamentum. Duo illa priora nonnulli Brachia vocant: tertium & pectus & zonam: quartum tamquam vel pedes, vel pedum scabellum. Idcirco dictum ajunt de Imperio Romano Hierosolymae everfore, *Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.* Graeca Theologia Michaelis vim in Deo vocat Venerem, Gabrielem Martem, Raphaelem Jovem, cui sella proprie dicata est. & Solem quartum foeminae marisque vim habentem, omnis plane generationis initium, & Urielem nominat & Adonin Hebraus. Orpheus ea quatuor uno refert versu, quod mas, quod foemina, quod rerum genitura, quod Adonis:

Currus Ezechielis.

Κάθη καὶ κόρε σὺ πῶσι τὰ λῶν αἰ ἐν ἄδωνι.

Ut non ita commenticia esse videantur ea, quae Plutarchus de Bacchi cultu apud Judaeos observavit, & in Symposiacis late disputavit. Eorum enim scenopegia in Bacchi celebritatem fieri putat. Adonimque & Bacchum eundem esse. Rotis quatuor, sive gemmas, sive currus ipsius partes, aut membra libeat appellare, quinto adjiciunt loco Nurielem tamquam temonem, cui alligatus trahitur currus. Atque quinq; haec divini currus nomina alto mysterio una locutione scribuntur in Canticis: eam nostri ascensum purpureum interpretati sunt. Salomon scribit currum hoc modo: ARGAMAN. Prima litera fit Uriel, per A enim illi scribunt. Sequenti R, Raphael. Tertia G, Gabriel. Quarta M, Michael.

Michael. Psal. 89.

Quinta S, Nuriel. Neque sum nescius, Hebraeorum quorundam juniorum super Angelis, Planetisq; signis, quibus imperitent, commentationes longe diversas esse, aliterque tradi in diurnis illis supplicationibus, quae secundum doctrinam Cabalisticam instituta dicuntur: caterum Astrologos hi potius quam Theologos secuti mihi videntur, qui Michaelis in Deo vim ita interpretantur, ut nomen incomparabile significare dicant. Unde illud in Psalm. citant: *Deus, quis est similis tibi?* Mercurium & Planetis huic ministrum esse, fandi & agendi potentem, divinaeque & humanae naturae totius interpretem: cujus latiores receptus sint, sive (ut Graeci dicunt) *οικονομῶν*: è caelestibus signis Gemini atque Virgo: hujusmodique genio die quarta preces allegandas. Et nostri Michaeli munus illud attribuunt, quod Mercurio Graeci veteres: qui scilicet animas caelo inferat, atque alias sub trifida tartara mittat. Ad haec trutinam in manu ejus statuunt virgae loco, ut pote, qui merita inquirat, bona malaque compenset, proindeque ut ut quisque apud superos vixerit, aut poenis, aut premiis afficiatur. Sed antequam à Michaele discedamus, quamvis cupiam *καὶ πύργον* dictum videatur, praeterire nolo id, quod Rabi Tedacus Levi libr. de duodecim numerationibus ait, Michaelem Occidentali vento praepositum, ut magna mihi de causa institutum à Gallorum pietate videatur, quod

Torquatus ordo Gallorum D. Michaelis.

D ad nostra tempora magno cultu perdurat, honoratissimum ordinem cohortis Regiae D. Michaeli dicatum esse. Sed ut revertamur, Gabrielem isti Deum fortem interpretantur, minoris tamen cuiusdam fortitudinis esse. Lunam è Planetis huic ministrare, cujus gratissimum hospitium Cancer esse perhibetur, secundaque ille die supplicandum. Ex Raphaelis nomine atque vi, rerum ajunt omnium medicinam emanare. Esse hunc Solem ipsum, qui & Phœbus. Nam is apud Ovidium dicit, *Inventum medicina meum est.* Leonis unius domicilio gaudere: prima illi de vota concipienda, nuncupandaque. Ac, ne Apollinis & Aesculapii fabulas irrideamus, Jovis filius Apollo censetur, hujus vero Aesculapius: ipsa nimirum Theoretice, quae intellectum illuminat, Apollo est, Aesculapius ars ipsa. Unde Maro:

Raphael. Metam. 2. l.

Tum pater omnipotens aliquem indignatus ab umbris

*Mortalem infernis ad lumina surgere vitæ,
Ipse repertorem medicine talis & artis
Fulmine Phœbigenam Stygias destruxit ad undas.*

Z. mach. Arsigitur Æsculapio attributa, per quam bona comparatur valetudo: utpote quæ in curatione ipsa versetur. Est & Zamael, cujus munus ulciscendi, venenaque dispergendi esse perhibent, uberrimè illi bonorum omnium largitioni semper oppositus. Martem hunc esse Græci volunt, Arieti & Scorpio præfectum: tertia illi die preces faciendas. Nanaelem mox enumerant, in nomineque id esse significatum autumant, ut Deum benigne nobis omnia respondere, ac omnia ipso horreo mortalibus elargiri interpretentur. Esse hunc Venerem, qui Tauro libraque delectetur, sexta illa die supplicandum. Zachielem inde deprehendere, qui Dei justitiam, & quinta diei sacrificia, precesque procuraret: unde nonnulli quinarium justitiæ dedicarunt. Esse hunc Jovem, nam ut Maro: *Rex Juper omnia lucis curam gerere, eaque mortalium preces sibi deposcere.* Ab eo vim frigidam emanare, qua scilicet singula inferiori mundo concreta condenseantur. Nam uti calidi est dissolvere atque rarefacere, ita frigoris est solidare coagulareque. Saturnum hunc nostri vocant, qui Capricornum & Aquarium sedes habet. Sedenim ut in curru fati expatiati, metamque ipsam rite circumvecti, eodem, unde cursum auspicati sumus, revertamur, id aliqua egere videtur elocutione, quod à Platone regna duo posita diximus. Is siquidem multo ante tempore prælagisse videtur, quæ nunc demum speramus eventura. Mundi circuitum is ab Oriente ad Occidentem Jovis esse, ac perinde Fatalem dici. Appariturum vero olim alterum sub Saturno huic oppositum, ab occidente scilicet Orientem versus, in quo sponte nascantur homines, & à senio in juventutem regrediantur. Id ita Platonicè interpretantur, ut Jovem mundi animam intelligi velint, cujus lege fatali manifestus, hic manifesti mundi ordo disponatur. Præterea animorum vitam in corporibus concretis ab Jove esse, sensibusque & rerum agendarum studio deditam. Saturnum vero supremum inter Angelos intellectum, cujus radii animi etiam ultra Angelos illustrentur, accendanturque, & ad intellectum pollentem vitam continue pro viribus erigantur. Que quoties ad vitam hujusmodi convertitur, sub regno Saturni agere creduntur. Sub Jove vero, cum rerum humanarum negotiis implicantur: Plotinusque regnare nos ait sub hoc vel illo, prout secundum hoc vel illum egerimus. In hac autem vita sponte regenerari dicimur, nunc sumque juvenescere, ac in dies magis efflorescere, cum sana bene institutæ mentis optione ad meliora contendimus: de quo Paulus Apostolus: *Homo interior renovatur in dies.* Atque passim in divinis literis de juventute nostra, quæ sit ut Aquilæ renovanda. Quod si ullo umquam tempore spes affudit ut mortales hæc essent consecuturi, nunc sperandum maxime, cum eorum omnium ingenia, quæ alique veræ lucis fulgorém consecuta sunt, majorum nostrorum errores, qui tot annos uni tantum sensui adhæserunt, deprehendere jam inceptarunt, omnemque studiorum suorum conatum ad veritatem ipsam convertere, sanctioresque disciplinas adamare. Adjuvant insuper hanc proborum hominum voluntatem, sanctissimorum auctorum scripta, lucubrationesque & documenta, quæ de vetustatis eruta voraginibus quotidie prodeunt in lucem. Et jam ille minime censetur eruditus, quantumlibet Græce, Latineque sciat, qui Jovem scrutaturus caelestem non insiliat in currum, qui facta non attigit, qui divina non est imbutus disciplina, qui Christum atque adeo Christianæ institutionis volumina non assectatur, quid mysteria sibi velint non exquisierit, quaque ratione Deo animum asserere possit, inspicere neglexerit. Verum ille omnium optime peritus, qui lutosas, faceque conglutinatas alas in proflyente puriter abluerit, perpurgaveritque, à terraque sublatus caelestium Circensium pompam comitatus eo pervenerit, ubi sparsas manu veri Jovis fruges, donariaque percipiat, opipareque; & ipse & jugales excepti, amœnissimi lautissimique diversorii otio perfruantur: quod qui fecerit, dubio procul intelliget reliquas doctrinas omnes, studiaque omnium reliqua, nihil aliud nisi summam esse vanitatem.